

[Oluf Pedersen.]

fremset derom, saa skal det være saadan ifølge Bladene, som jeg altsaa maa holde mig til, at Staten for sit Vedkommende skulde have en Afgift paa 4 pCt., medens det amerikanske Selskab fik Raadighed over de 96 pCt. af det indvundne, dog selvfølgelig mod at afholde Omkostningerne ved at finde eventuelle Værdier og ved at fremskaffe disse Værdier, ligesom Retten blev begrænset til 50 Aar. Retsforbundet gik imod denne Ændring, men vi var alene om det.

Senere er Loven paa ny ændret, idet den givne 4 Aars Ledefrist blev forlænget til 10 Aar ved Lov af 13. April 1938. Der skete her det bemærkelsesværdige, som burde ske meget oftere, at alle de andre Partier gik over paa vort Standpunkt, dog bortset fra Regeringspartierne — ja, Venstre undlod for sit Vedkommende at stemme; de Konservative vilde betale os ud af denne Historie og henviste i øvrigt til, at Staten havde ofret 31 000 Kr. paa Tyngdemaalinger; det vil altsaa sige, at det for saa vidt ikke var Selskabet, som havde afholdt disse Udgifter, som det i og for sig havde paataget sig. Disse Undersøgelser, som var kostelige, blev oven i Købet udført af fremmede, skønt vore egne sagkyndige ifølge en Debat, der har været ført her i Tinget, kunde have udført dem for en meget ringe Del af disse 31.000 Kr. Jeg forstod paa Debatten, der dengang blev ført, at Selskabet eventuelt skulde erstatte os disse 31 000 Kr., hvis man fandt noget.

Da vi maa mene, at ingen, hverken formelt eller reelt, kan have forpligtet Staten ud over Lovens Gyldighedstid — i saa Fald vilde en Tidsbegrænsning af Loven være illusorisk —, og da Loven udløber, saa mener jeg, vi maa kunne komme gratis ud af denne Historie, og da Selskabet tilmed har været meget krigerisk, med Søgmaal mod Staten, synes jeg, det eneste rigtige vilde være ikke at forny denne Lov. Vi ser hellere Undergrunden i dansk Besiddelse end solgt til amerikanske Spekulanter. Jeg vil gerne tilføje, at jeg ikke forstaar den højtærede Statsministers Standpunkt. Vor Statsminister plejer at være en praktisk, fornuftig Mand, og hvorfor han saaledes har foræret Danmarks Undergrund bort, er mig ubegribeligt. Der siges til Motivering af dette Lovforslag, at man endnu ikke har fundet de Værdier, der er ledt efter, og jeg har personlig den Opfattelse, at det er heldigt, at det ikke er sket. Kan man ikke være enig med mig heri, vil jeg anbefale, at man gaar tilbage til den gamle Opfattelse af

Loven, som jeg ikke har noget imod, og som dengang samlede en enig Rigsdag. Danmarks Folk skal have Retten til Jorden; den skal gives i Brug til det danske Folk, mod at der svares for den opnaaede Forret, men Naturgoderne skal ikke bortgives til Spekulation, og jeg synes, det er ganske uforsvarligt at forære disse Værdier til den udenlandske Spekulationskapital.

Aksel Larsen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fandt det naturligt, at Undergrundsløven forlænges. Jeg finder det højest unaturligt, jeg finder det højest urigtigt, og mit Parti vil derfor stemme imod det her forelagte Lovforslag, naar det kommer til endelig Afstemning i Tinget. Jeg har ved tidligere Behandling af denne Sag redegjort for mit Partis Synspunkter. Det er os ikke fuldkommen ufatteligt, at den højtærede Statsminister i denne Sag har handlet, som han har, men vi finder det absolut ikke ros-værdigt, at Landets Statsminister handler paa en saadan Maade, og vi finder det mildest talt skadeligt for Rigsdagens Anseelse — saa kan man tvistes om, hvor stor den er i Forvejen —, at en Sag kan blive kørt igennem Rigsdagen paa den Maade, denne Sag er blevet kørt igennem Rigsdagen ved tidligere Lejligheder, hvor det har været umuligt at faa en saglig Forklaring paa, at man paa den Maade skal bortgive Retten til Danmarks Undergrund til amerikanske Kapitalister. Vi vil derfor ikke være med til at forlænge denne Lov. Vi mener, Staten maa se at komme ud af det Forhold, den er kommet i til det Selskab, som Mr. Ravlin har solgt til andre Kapitalister, og vi synes aldeles ikke, der er nogen Nødvendighed for at give dette Foretagende Erstatning, saaledes som det er antydnet af Det konservative Folkepartis ærede Ordfører.

Hvad angaar det nye Stykke om Færøerne, der er foreslaet tilføjet Loven, skal jeg sige, at for det første tilfredsstiller det os ikke, at Sagen skal forelægges Lagtinget. Der kunde have været Mening i det, hvis man havde givet Lagtinget afgørende Indflydelse, men som det staar her, kan Lagtinget eventuelt med alle Stemmer modsætte sig en foreslaet Ordning, og saa kan den gennemføres alligevel, for der staar kun, at den skal forelægges Lagtinget, og i Bemærkningerne forklares dette derhen, at Lagtinget skal have Ret til at udtale sig, før den højtærede Statsminister træffer sin Afgørelse. Det var den første Grund til, at vi gaar imod dette nye Stykke. Den anden Grund er, at denne Lovgivning er blevet til og blevet administreret paa en